

Beograd 2020

ALEKSANDAR NOVAKOVIĆ

ALKATRAZI

(pesme)

alnov75@yahoo.com

Aleksandar Novaković je rođen 1975. godine u Beogradu. Piše romane, drame, aforizme, pesme i kratke priče. Diplomirani istoričar i dramaturg, doktor nauka o dramskim umetnostima iz oblasti studije pozorišta.

Objavio je teatarske studije: "Kako je Tito razbijao Tikve" (Narodna knjiga, Beograd, 2005) i "Slomljeno slovensko ogledalo" (Mali Nemo, Pančevo, 2010).

Drame: "Sistem" (Narodno pozorište Užice, 2001), "Zubi" (Srpsko narodno pozorište, Novi Sad, 2004), "Aladinova čarobna lampa" (Pinokio, Beograd, 2007), "Naš čovjek" (HercegNovsko pozorište, koautor, 2008).

Zbirke drama: "Bliskost" (Svetozar Marković, Zaječar, 2006), "Posle Utopije" (KC Kraljevo, 2009).

Knjige aforizama: "Pij Sokrate, država časti" (Matica srpska, Novi Sad, 1998) "Neće moći" (Alma, Beograd, 2006) "Malo li je?" (Alma, 2011)

Romani: "Glečer" (Dereta, Beograd, 2007) "Keltska priča" (Mali Nemo, Pančevo, 2008), "Dva u jednom" (Mali Nemo, Pančevo, 2009) "Vođa" (VBZ, Zagreb, 2010), "Novo Smederevo" (Književna radionica Rašić, Beograd, 2016), "Gloriosa" (Književna radionica Rašić, Beograd, 2017), "Anfarwoldeb" (Književna radionica Rašić, Beograd, 2018) "Rada, Bajin" (Udruženje nezavisnih pisaca Srbije, 2020)

Pesme: "Gitarista na Titaniku" (Presing, Beograd, 2013), "Tropknjižje" (sa Markom Bačanovićem i Ppatrikom Weissom) (Udruženje nezavisnih pisaca Srbije, 2020)

Nagrade: Josip Kulundžić za izuzetan uspeh na polju dramaturgije (2004), druga nagrada Radio - Beograda za radio - dramu (2003), prva nagrada Radio Beograda za dokumentarnu radio - dramu (2011), Vibova nagrada (2001) i Zlatna kaciga (1997) za satiru. Dobio republičku nagradu za najbolji dramski tekst za lutkarsko pozorište (2007). Dobitnik je teatrološke stipendije John McGrath, Edinburgh, UK (2007). Dobitnik je nagrada časopisa Ulaznica: prve za priču (2003), druge za esej (2004) i druge za priču (2005), Mali Nemo za roman (2008) te VBZ za najbolji roman na BHCS jezicima (2010).

Kao rok kantautor pod pseudonimima Alek Novak, Nowakowsky i IAN objavio je petnaest albuma za diskografsku kuću Slušaj najglasnije iz Zagreba.

Članke i radove objavljivao i objavljuje u : Poljima, Književnom listu, Ulaznici, Koracima, Think Tanku, Kvartalu, NIN-u, Akuzativu, Afirmatoru, Betonu....

ALKATRAZI

Alkatrazi

Već smo dugo nacija
Preosetljiva na svoje zanoktice
Neosetljiva na komšijine
Žive rane
Ovisna od iluzije
O sadašnjoj nezavisnosti
Kao deca na paradi
Daj nam trobojku da mašemo
Velikog brata za pantalone
Da držimo
I - sreća sreća radost
Već smo dugo nacija
Mračna utučena
Frankenštajnovskih šavova
Žaobitna i sitna
Bez ideje
Na prodaju
Bez kičme
račundžijska
ubedačena
Heb asgwrn gefn
Dyfaterwch
Apathetic

Pretvorili smo se, izolovani, u ostrva
I svako je ostrvo Alkatraz.
Svet je bio umreženiji nego pre,
povezaniji nego pre
činilo se, otvoreniji nego ikad pre,
Sa *low cost* letovima ste mogli da,

za smešne pare,
uteknete gde vam padne napamet,
Od huke aviona koji su nadletali
moje malo prigradsko naselje
nisam mogao da spavam,
Da čujem sopstvene misli

A sada je sve ućutalo.
Zaćaurilo se.
“Stranci napolje!”
Zabranjen ulazak
u ovu i onu zemlju.

Virus nas je sabio u gradove,
sela, regije, države,
Nacionalne “Alkatračiče”,
Do pre par meseci,
kad bih pogledao vesti iz sveta,
rekao bih:
*Odvratno je ali se oseća nešto,
kao da će izbiti revolucija*

Danas nemam nikakvih iluzija
Revolucije neće biti
a ako je o bude,
doći će prekasno jer
Tako je to s revolucijama:
Imaju običaj da kasne.
Naročito ako se najavljuju
preko društvenih mreža.
Mada...

Primetio sam:

jenjava ona društvenomrežaška groznica,
Ne razgovara se toliko mnogo preko telefona,
Izolacija vas ,hteli - ne hteli,
baca u zatvorenost, u razmišljanje,
Ne pale više ni romani, ni tv serije,
Dosadili su vam tečajevi polinežanskog plesa
I kursevi jezika naroda Hmong,
Novac nestaje ali se slobodno vreme uvećava ,
Počinjete da mislite i to vas opasno brine,
Pokušavate da to nekako zatrpate ali ne ide,
Misli napadaju mučki, svakog Božjeg trenutka,
Prolaze vam kroz glavu kao bolide
Na ulicama Monaka ili u blatu Dejtone....

Da li je možda jedna od njih revolucija?

Cherophobia

Kad se najmanje nadaš
Slab sin taštog čoveka
Udariće ti šamar
Preko kićenog stola
Bez povoda
Tek da podseti
Da se sreći ne prepušta
Da nova gadost
Čega iza ćoška
Kad se najmanje nadaš
Mutav sin lajavoga
Ispljunuće strelicu
Pretvoriti proslavu
U zadušnice
I bežaćeš od flaše
Bežaćeš od ljudi
A osmeh biće najava
Suza koje slede

Ričard III 2.0

Nikad nije ništarija dobila baš sve

ničim

i nikad na

tako dug rok

i nikad veće pustoši

bez ispaljenog metka

i nikad nije ništarija kupila svakog devetog

ne, nikad nije toliko mnogo njih

kupljeno za tako malo

i nikad zemlja nije

prodana jeftinije

i nikad nisu

glupavi skočili tako visoko

a pametni pali tako nisko

i nikad nije

dogorelo do noktiju

a da nikome

ne zasmrdi

a kokošari i jajare

nikad nisu bili

ko sad

dve strane

jedne iste

zle pare

DOLINA

Nekoliko reči u jednom
Nekoliko u drugom redu
To je poezija
Video sam prvi put
Neku knjigu
Ležala je na brdu đubreta
Raskriljena
Bio me strah
Među koricama
Vreba vuk rekao je deda
I još je rekao
Ljudi su nekad davno
imali sto hiljada reči
I opet su bili prazni
Ljudi su nekad davno gledali
U nebrojena ogledala
Sa slikama sveta
Od toga su poludeli
I spalili sve

I ja sad ludim
Pišem pesme
Na poledini pisama ispisanih
Pre sto godina
Na jeziku koji ne razumem
Sve neke šare i kuke
Kome su ove pesme
Namenjene?
Da ih sačuvam

Uklesane u kametu
Izbrušene u drvetu?
Zašto?
Dolina je postojala
Pre Doline
Zato ova Dolina
Postoji ova Dolina
I pišem
Za deset hiljada duša
Uzaludno
Jer, i tada su ljudi
Pisali uzalud
I tada su dve lažljive rime
Topile srca i ledile mozgove
A pisci su
Hvatali korak
S vremenom
Ali niko ne može
Trčati tako brzo
I mame me
Slava i bogatstvo
Liju se kao gorki med
Niz listove knjiga
A ja od svoje slave
Razbacane po bunjištu
Bežim ko od smrti

Pišem u Dolini
Nekad velikoj
Lutao sam ko dete
S kraja na kraj
Bila je kao kosmos
A danas je maleni

Smrdljivi kavez
A mi smo Dolinci
Ljudi od malo reči
I još manje ideja
Izmišljam reči
Od hvala lepo
pravim
Lepohvalnost
Hvalolepnost
Živim sam, radim u polju
I čuvam stoku
Za Majora
Pišem uzalud
Jer zna se
Zašto pišeš:
Pišeš da znaš
kad se krava otelila
I kad je vodila
Kad je bila suša
Kad pada grad
A ne o tuzi
Okovanoj planinskim vrhovima

Bojim se
Ako krenem da pesmom
Vraćam boje svetu oko mene
Postaće previše jarko
I od od toga ću poludeti
A služim Majora
I, šta ako sazna?
Nema nikoga osim Majora
I njegovih Pomoćnika

I onih Majora pre njih
I onih Pomoćnika pre njih
Malo nas je kažu
I to je sve što nas
Na svetu ima

Poslednji put je
banda bila ovde
Pre sto trideset godina
I dvadeset dana
Rekao mi deda
Pobio ih Major
I sahranio u kamenjaru
Više Kiselog polja

Bio šezdeset godina posle bande
Neki stranac
Govorio našim jezikom
Video ga deda kad je imao
Devet godina
Bio je bradat
Prašnjav ko krtica
Ubili su ga da ne javi
onima s druge strane
Što se više krećemo
Pre će nas naći
Kaže Deda
Zato ubijamo sve što uđe
Ili pokuša da izađe
A poslednja banda
Bila pre sto trideset godina
I dvadeset dana

A ja pišem
Što se ne sme
Dobro je, živ sam još
Rob u meni me štiti
Slobodan čovek me uništava
Ali vredi li ono
Što štiti rob?
Major me nije tukao
Za sad
Ali tući će me
Mlad sam još
Niko mu u Dolini
Nije umakao
Obeležio nas je
Bičem ko stoku
Žigosanu
A za nešto smo
Sigurno krivi
Za nešto si
Sigurno kriv
Tako ti kažu
Kad se požališ
Samilost umre
Kad Major udari
Tako je to
Nema preko planine
I nema nazad
Kad te zveri
Pojure
Bolje zveri
Nego Major
Nije da je bilo
Mnogo bežanja

Al pričali
Brdo Raščerečenog
Pogodi zašto
Se zove tako
A tešio se deda
Kad mu Major tako
Jednom obojio košulju
Rekao je deda:
Kad izdahne ovaj svet
Vratićemo se onom
Što smo bili
A onda stao i rekao:
Nema nam spasa
Nećemo moći-
Odbacićemo
stare nove sebe
Kao tesno odelo

Smešno je to
S knjigama
Nijednu nisam celu pročitao
Sve neke kupusare
Iščupanih listova
Kaže deda
Ni one koje je on
Čitao
Nisu bile bolje
Moraš da izmisliš početak
Ili kraj ili
Početak i kraj
Negde sredinu
Ako je sredina

A onda zapišeš
Da ne zaboraviš
Hamlet je pobio
Sve neprijatelje
Starac je ulovio ribu
Hrist je živeo hiljadu godina
Tako sam ja
Dopisao
I šta ću s tim
Da spalim ili ne
Dopisujem svakog dana
Da spalim ili ne?
Daspalimilne?
Da spalimiline?
Dsplimiln?
Dsplmln?

Novogradnja

Zgrada u kojoj živim je savršeno čista

Tako je bilo i pre svega

I svi se držimo na distanci

I svako je navukao masku

I nema unošenja u lice

I nema dodira

A nije bilo ni pre

Ali sad izrazito

Kako ćemo uzdisati

Kad ovo jednom prestane

Kad bakterije navale

A s njima i ljudi

On uzima patronu kafe
Stavlja je u kafemat
Ispaljuje plotun
Crnačkog znoja
U šoljicu
On stavlja nove baterije
U engleski brijač
Lock, stock, ready
Fire at free will!
On sabija usput
Sok od grejpfruta
On mrvči jaje
Puter je na giljotini
Drobi kičmu tost
Eliminiše slaninu
Sjebava kilometre
U *Tesla* automobilu
E da bi sagovoreo
Midnight oil
Radeći do kasno
Armija pogubljenih
Poslušnika
Iskopale je sebi oči
Zureći u berzanske
Izveštaje
Odlučuje da ih sve
Šutne nogtom u guzicu
Krizna su vremena
Treba sjebati to
Naći mlađe
Da rade za manje

On surdukne viski
U pet minuta posle ponoći
Njegova puškica
Od sto dolara
Spucava čikano - prah
U razjebane sinuse
Odlučuje da odspava
U ofisu
Pokriva se jaknom
Koja miriše na pustinjski
Pesak
Puni, prazni, puni, prazni
Šaržer za šaržerom
šaržer za šaržerom
Jedan turbanlija manje
Dvojica turbanlija manje
Trojica turbanlija manje
Beže, mole, džabe mole
Četvoro turbanlija manje
Počeo je da puni baterije

Zloyeb

Zloyeb nije android
On je zloid
Ima lovu a lova je
Vreme
Što u praksi znači
Da zloyeb može
24 h da smišlja gadosti
tantrički brejnfakuje
jer on nikad
ne spava
ne odmara
na odmor ne ide
umor ne jebe
zloyebu ne treba
ispunjenje, zaokruženje
Slobodan je da
Baca u negve
Smišlja zijane razne
opačine, nepočinstva
on je evil fuck
on je maledetto
cornutto brutto
on je zlodjej
on te vreba
dok ti
bacaš smeće
ribaš pod
vodiš dete u vrtić
rmbačiš produženo
smrdiš u busu
sastavljaš se
uz sabajle čemerušu

krešeš kad stigneš
plaćaš kad moraš
bez đengi i tempusa
za njega si
pičkin dim iz tompusa
O mladosti, puna gadosti
Moouoojaaaaaa
Daj mi barem pauze časak
da imaš po ure
pa da sedneš
vidiš lipo đe si
koj si, s kim si
pa smisliš kako
zloyebu sledi syeb
(ali avaj, jok, sikter,
avaj je u stvari oj vej,
by the way)
ko kontroliše vreme
je zloyeb
a ko kontroliše vreme
kontroliše potencialne
mamodžebe
I samim tim
tebe

Laki sadržaji

Serijski ubica
Koji proždire žrtve,
Sadista koji dere
Kožu na živo,
Nedokazana spisateljica
I njena drugarica nimfomanka,
Serijski ubica
Serijskih ubica,
Nedovršena apologija
Fašističkog pokreta,
Pajkani, privatni detektivi,
Rođaci seljačine
I askurđedi palančani,
Stara Jugoslavija
I stara KuK,
Forenzičari, forenzičari,
Leševi u detalj,
Bolnice, bolnice,
Bolesti, bolesti,
Umre dvoje
Na kraju epizode,
Najmanje,
Pusto tursko
I još pustije latinoameričko,
Incest, silovanje,
Još leševa,
Još mučenja,
Još žrtava,
To brate hoću
Da plaknem mozak
A ne tamo

Neku politiku.

KUHILANOV KREKET

Stair ¹

Prešao svaku branu

potpisao se šarom

potpisao se telom

čudnim glasom

šaptom svetog drveta

setnim tonom

koji se krije

u tvojoj pesmi

nečim što se

zove duh

i nije ni narodno

ni plemensko

i nosi

kao torkves

oko vrata

¹ Istorija, irski

kao plemenita ludost

kao blagi mamurluk

nešto što je

pisalo tuđe knjige

igralo u tuđim predstavama

slalo svoju decu

u tuđe ratove

bežalo od ropstva

u usta Imperije

razilo kao

smaragdna poplava

iza koje su ostale

tri kapi

da iskre u travi

Velika Divljina

Stisnuti u ledu i močvarama
Malih zemalja na severozapadu
Potrpali su se u brodove
I nasukali na Veliku Divljinu
Bilo je nekih ljudi
Pre njih
Ali su oni mislili drugačije
I to je trebalo promeniti
Da se zna da su oni
Bili ovde prvi
I dva veka kasnije
Ostalo je malo onih
Koji su Divljinu
Znali i voleli
Jer - nije moralno
Voleti Divljinu

Na mestu Velike Divljine
Pojavio se kontinent
Ogroman kolač
Koji se ne može pojesti
Obgrliti
Sagledati
Shvatiti
Otvoren za burgije,
Sita, pljačkaše,
Bušotine, deponije,
Poligone za nuklearne probe
I golf igrališta
Pokušavali su da ga nasele
Da ga potčine svojoj volji

Ali nisu mogli protiv
Uragana, tornada, peščanih oluja,
Suša, erupcija vulkana,
Naježda skakavaca,
Rakuna u kantama za đubre,
I misli, čudnih misli
Koje se rađaju u glavama
Dok se vozi niz autoput
Sa osam traka u pet ujutru
U napuštenim farmama
Sa slomljenim vetrokazima
Na sleđenim poljima
Bez ijednog drveta
U neboderima
Podignutim na grobljima
Zatrtih naroda
Evo, slobodni ste
Da uradite bilo šta
Da se izvučete
Sa najgorim zločinima
Da potrošite sve
Na privatni arsenal
Ili kasino
Eto vam bogatstva
Eto vam slobode

Mislili su da su osvojili divljinu
Ali je divljina osvojila njih

Svako voli da bude upucan

Svako voli da bude upucan

na lep i sunčan dan

bolje to nego anonimno

umlaćivanje u haustoru

ili sudbina nekog rivala

pravog ili izmišljenog

Idi Amina

kuršum je plemenit

ređe nagrdi lik

dobiješ školu

ili ulicu

masakrirani su neugodni

ničeg herojskog nema

u pogibiji od palije

davljenja ili otrova

samo žanr-slika

samo barikada

samo grandomanija

a istine tih judi

postanu sramota

krkljanje, šištanje

koje ne odjekuje

kao plotun

posred junačkih grudi

Ono,kao...

On je jako dobro odigrao heroja
S balaklavom i Če Gevarom na majici
Prpošno pokazujući srednji prst
Nevidljivom policajcu
Njegova žena koja se s ostvarila
U ulozi majke
Menjala je kanale
Fingirajući engleski
Preko hotlajna
Skoro pa pravo napaljena
Bila je dok je menjala
Kanale na televizoru
I na svakom od njih beše
Političar što glumi
Poštenje za Oskara
I bio je ispoštovan do koske
Njegove šatro pristalice
Lile su krokodilske suze
A na vrata kvazibuntovnikove gajbe
Pokucao je neki fejker
I krajnje uverljivo
Zatražio pare za imaginarno
bolesno dete
Koje njemu idu u džep
Ali, ono, kao
To su obični ljudi i ti,
Znaš mislim, ispoštuj ih
Malo, bre

Podela uloga

Hajde da napišemo scenario

O pobuni s pozom

Znaš ono, kul pojave

S kul majicama

Još kuljim

Tamnim-naočarama

I besnim zastavama

U rukama

Na barikadama

Društva na putu

U postkapitalizam

I hajde da ga prodamo

Za pet hiljada evra

Nek bude pun onih

Dobrih replika

Bez kojih

domaćeg filma nema

Da podelimo uloge tako

Da se pišu za glumce

Izabraćemo vođe pobune:

Mudraca

Agitatora

Kalkulanta

Majku Pasionariju

Čoveka Iz Naroda

I Masu kao Takvu

I, za kraj, Mučenika

Tu ulogu nećemo

Pisati za nekoga

Jer, jebiga,
Za Mučenika
Ne treba talenat
Ko što reče Vajld
I da bude poenta
Da Mučenik bude
Tip kojem se
Nema šta zameriti
Ali ti ide na kurac
Jer budi zlicu u tebi
I recimo svi ga odjebu
Kao izdajnika
Na predlog Mudraca
A uz zakulisnu
izvjedbu Kalkulanta
Kletve Agitatora
Lelek Pasionarije
I gundanje Čoveka Iz Naroda
I huk Mase Kao Takve
I Mučenik
Besan ko Ahil,
Postane izdajnik
U maniru:
Ko vam jebe mater
Kad ste me već svi izdali!
I udari na drugare stare
Ali se trgne
Pa udari na neprijatelja
Ode u prve redove
Željan iskupljenja
I tu negde, nekako,
U odsudnoj borbi
Popije kuršum

I sarane ga ko junaka
I onda, na njegovim kostima
Zidaju hramove pobune
I znaju da su
Izdali Kalkulant i Mudrac
Drukare stare
Izmakli guzice
Kad je pripucalo
Ali,tako im lepše
I Materi i Agitatoru
I Čoveku Iz Naroda
I Masi Kao Takvoj
Jer, vidi,
I oni pišu
Svoj scenario
U kojem
Važi pravilo:
Drag mi je taj i taj
A zašto, jebem li ga
Uostalom
Reko je onaj skrndelj
anitkomunistički
O'Fearna da
Između legende i činjenice
Uvek treba
Izabrati legendu
I štampati je
U visokom tiražu
A još ako
Na tome zaradiš
Vlas i mas
Ili, barem,
Izbegneš odgovornost

I- milina

Halštat

Njegov posao
Njegovo telo
Njegov kraj
Njegov spomenik
Sad je jedno
S teretom
Na plećima

U pokretu
skamenjen
Kao Lotova žena
Stub soli
U dnu okna rudnika
jedva načetog
Za sedam milenijuma

Znamo mu godine
Oči, kosu, bolesti
Šta je jeo, pio
Znamo one iznad
I one ispod
Istoriju hiljadu lobanja
U crkvi
Znamo zube
Nos i jezik
Ali ne i pesmu
Koja je igrala
U pećini
Njegove duše

Ko bi ništa biće sve

Jebeš sve što je nasledno
Od bolesti do plemstva
Kolenovići i punišići
Potomci kneza Višeslava
Prezmena ostaju ista
Vekovima na kabinetima
U unezveritetima, svemučilištima
Svako od njih gori u posebnom paklu
Koji je sam stvorio po svojoj meri
I svako od njih želi da ostane u istoriji
Kao neki tamo slavni predak
Fusnota u istoriji barem
Pozlaćeno ime u mermeru što se krpi
Prilepljenim celofanskim listićima
Ali niko ne ostaje u istoriji večno
Ukoliko nije iz japanske carske porodice
Ili izdanak loze Haile Selasija
A i to je par hiljada godina
Šta je to u odnosu na čovekolikog majmuna
Šta je to u odnosu na majmunolikog čoveka
Šta je to u odnosu na nepriznatog potomka
Tu je čitava galerija likova, seti se samo
Viljema Osvajača, Fidela Kastru, Bernarda O'Higinsa
I šta su oni u odnosu na onoga niklog iz ničega
Iz ničega koje je sve

Ko bi ništa biće sve

BJESIVI KMETA ALKOHOLA

Kmet Alkohol

Zaboravim da pijem
A onda se setim
Da pijem
Da zaboravim
Da sam bio trezan
A onda pijem iz dosade
A onda pijem
Da budem pripit
A onda pijem
Da bih se osećao
Bolje/gore
A onda pijem
jer je red
A onda pijem
jer se mora
A onda ne pijem
Jer me piće smara
I pije mi se

ALI!

IZLEČIĆE ME!

NAVIPOV "ROZE"!

Stondiran, intoksiran

Stondiran, intoksiran

Na "vi" sa samim sobom

Kažeš mi da si moja žena

A ja se pitam šta ću s tobom

I lagano odumirem

Kao Amazon posečen

kao Severni pol kopnim

Stondiran, intoksiran

Na "vi" sam sa samim sobom

Hoćemo li zajedno poći

Kad krene prvi izbeglički talas

Hoćemo li se zagrliti

Pre nego što okean padne na nas?

Stondiran, intoksiran

Na "vi" sam sa samim sobom

I lagano odumirem

Za ekran zalepljen

I kraj mene

Nikoga nema

Stondiran, intoksiran

Na "vi" sa samim sobom

Sve puca, topi se, kaplje

Sve ide svojim tokom

I pucamo lagano i jezivo
Kao Pangea

Stondirani, intoksirani
Na "vi" sa sobom

Na šta si mislio?

Na šta si mislio

Kad si sanjao s ovim

Da stekneš

Slavu

Tvoj alkohol

Pretvorio se u paru

I sad štedljivo

Trošiš poroke i godine

Život je sve manje život

A sve više

Bolnica postaje

Na šta si mislio

S epitaforom:

“Do koske potcenjen”

Ti si čovek ozbiljan

Otac i oženjen

Na šta si mislio

Kad si stvarao i sumnjao

Kajao se, sumnjao i stvarao?

Ako želiš da znaš šta mislim o tebi

Ako želiš da znaš šta mislim o tebi
Sačekaj da naručim piće
Ako budem pio alkohol- dobri smo
Ako ne - vreme je da se ide

Ne verujem onima
Što broje gutljaje i ture
Imaju urokljive oči
I baš uvek nekuda žure

Prezirem onog koji
Od treznoće pravi vrlinu
A od dosadnog sebe
Mudraca i moralnu veličinu

Popijem kad treba, tu i tamo
Takav je usud ljudskog stvora
Bolje ujutru flašu da grlim
Nego nekog poluživog smora

ZEMLJA BEZ UMETNOSTI

Zemlja bez umetnosti

Stigla su jasna naređenja
Niko ne sumnja u to
Umetnost je umrla
Zemlja je postala
Umetničko delo
Nek zamuknu koncertne dvorane
Nek presuše klubovi književnika
Histrioni nek se okamene
Nek stanu prese, olovke polome
Ruke vajara pretvore
U suvu, krtu glinu
Ovo je zemlja bez umetnosti
I jedan stvaru umetničko delo
A ono je država sama
Sva otvaranja fabrika, klozeta,
Svi jubileji poraza traže tekst
Nek samo jedan stvaru
Nek jedna ruka razara
Nek vešanju da šmek
Kad sudija kaže gnevno:
Rastavljen od života
Jer je od duše rastavio
Nek bude eros i tanatos
Zemlja bez umetnosti
Zemlja šedevr

Zatvor je škola

Danas drugovi

Sutra gospoda

Danas drugovi

Sutra vlastela

Danas drugovi

Sutra šupci

Danas tajkuni

Sutra Zabela

A zatvor je škola revolucionara

A zatvor je škola kontrarevolucionara

I kad izađu oni postanu....

Danas drugovi

Sutra gospoda

Danas drugovi

Sutra vlastela

Danas drugovi

Sutra šupci

Danas tajkuni

Sutra Zabela

Comrades today

Gentlemen tomorrow

Comrades today

Gentry tomorrow

Comrades today

Assholes tomorrow

Tycoons today

Sing-Sing tomorrow

Sing for tomorrow!

Pogrešna crkva

Kako hladno gaziš
Preko svega za šta bi ginuo
Do četrdesete
I veruješ u poraze
Jer su te stvorili
Takvim kakav si
A znaš pobeda leči bolje
Od hiljadu sati psihoterapije
Nema čeličenja
U modricama
Samo sumnja i bol
Krvariš na sitno
Kaješ se na krupno
Najsrećniji si starih očiju
Ispred monitora
Sakatiš svoj jezik
U chat sobama
Razmenjuješ dimenzije,
Perverzije, akcije,
U društvu nedojebanih
Koji mrze spori hod
Vremena
A onda posle ponoći
Otkriju da je prešao
U galop
A ti se i dalje
Moliš u pogrešnoj crkvi
Jer ona je jedina

Ostala

Paceri pejseri pejsmejkeri

Vole dbudu mužžena kad odu u kafić
Pretog se brijaju, na teracu gledaju
Veš odrpani gledaju, zastave sirotinje
Konstatira se s planskim osvrtom:
Brisanje prašine sdrvenarije kasni
Peglanje ko najgluplja delatnost ljudska
Friz - kripta, tegla masti - urna,
nema kriminalne rošbratne bratosne
Ni paufleka Pafnutijevog pauperizovanog,
ni putra ni putira, putana di madre
Pamprčim ti pamprk ratkapninu
Opamrpčenu sprčenu pričinu tj.
Prčinu matoru opančarske priče
Bio tu neki papak ko nos iguane
bacili ga u kontejner onomadne
utepalo namrtvo kucova komšadžike
Nemaština nemanjićkih dimenzija
Ničeg nema, sve je pokrio snijeg, super
Nema ni grisbrot, Gris Got, Hare, rama
Edi Rama, vrdalama, Valderama,
Ne pomaže imbecilin ni majko voda
Iz korita Ivanova nego mrš napolje
U kafe idu a šetali bi štrapacirno
Al ne mogu sestiti a im neki nepriđe
Ko da je klupa nešto tapacirno,
Nemoguće je biti sam u parku
I zato ne gledaju jedno drugo
No gledaju u tanku kafu,
U kafiću muljaju parče spike
Slasno masno ko ustajo burek

U kafu da se podnesu lakše
Sipaju Ona daklevit a On dikalvekat
Kriju dijalekat što izaziva afekat
A kod neki još i direkta aperkat
Kafić-mjuza zijani, treba sandtrek
Za svu ovu otimačinu i muvačinu
Prangijanje uz ringerajisanje raje
Onđe s babom je muška sponzoruša
A ovđe su oni, ibretnici bračni,
Mužižena nekad živli od stomaraka
A danas dokurca jebigica nemaštinica
Skraćeni espresso sa bez i čunra, ura!
Veli On sitno nesito al ponosito
Anagram od *Koza nostra*-zakon od stra'
A Ona na to ko Nata iz NATA tihuje
Tihobrahira, tihonoamatuniše svetački
Dočim ovaj poočim ne okleva, jok mori,
Čapri kako gomila na gomilu tekstova
Pade u književnosti našoj te formira
Sedimentne stene peset nijanci braon,
Razbijanje i kopanje za kritičare i idiote,
Ona ništa a on da je razgali ko hali - gali
Kaže: mi smo ti u krevetu pandin pandan
Ona kafeniše, ni reč njegovu ne fakeniše
Čita mobilaju –horoskop ko Linčov stroboskop
AV-ov srboskop: prokop okop pa ukop
Zdravlje: Paceri forsirali pejsere dobili pejsmejkere
On ne odustaje pa kaje to je zbogtoga sve
Jer marginala na magistrali sve živo sjebala
Lažno magistrirala loše masturbirala
Irsko turski rečnik to vika *amadanluk*, pametuglavu!
Sve te svete dimplomate, pimpomatre, piplomate
Piplmetri, pisci privaljeni, nepirljavljeni ,sukobljeni

Sukube broje snobljeni, bolesni, privoljeni,
Neudovljeni, odvoljeni, od kefala odvojeni
Povaljeni bolesni ko Jutka gabor-lutka
Što volka, želka, ljubka i tuđim kurcom
Po ledini lupka dok svoje dupe čuva
Podguzna muva silovateljska ona
A on je porozan, pornozan, zna,
Pseudalac - feudalac, anus dei,
Daklaraman će progutati kad bude gusto,
Ona tihuje , u tome top hituje, šuti šutnju,
Kad bi barem ja sad dograbio lutnju,
Misli On pa pevao joj kano nekoćgda
Kad beše panter u teatru terpentinskom
Kad sviro je temperirat teremin- vitamin
bio zevzek, lak na suknju i mek dušek,
jeo Šejtanov ratluk, uživo rahatluk,
Znali ga Zivlak, Klaviz i Lavizak,
Spavo na ekovak, stihovi ko Beržerak,
Nakresan ko Keruak posetio Nunivak,
Zamalo upao pod ratrak, izgubio kalpak,
Nije bio krmak, ni zrno na mak, je, tak
Talentirani luđak prantampatrak
Uznao i Begbada, kergada, kinavo, slončeva
I bio je ko dživdžan, vazda razuzdan
Haso moskvašnit a ne ovaj sintetički šit,
Jeo pomgrijer, upozno Pem Grijer,
A sad je baš pretero, mušterije otero,
Gorilasto urla leptejebo tenejebo
Gazda došo s pištoljom nožom bombom
Al On ne staje i rekapitulira kapitulaciju
Koje nebeše a on u vojsku po tom neode
Ono kad je radio ašov iz Brašov kupljen
Pa je zakopavo sve što majka rodila sveudilj

A poručnik reko: Oklen si ti ćoravi prijehao?
A On odgovori: "Okolo dođoh potokom
Vođo, topovskom rovu" a ručnikpo će:
"Otkopavaj i u ladnjaču trpaj" kad tu puce,
Osto poručnik bez pola glave ,s jatiše se ovi
Bežanija strka, moj prika end strika,
Šta ćemo s poručnikom, pičkom, ručnikom?
Šta ćemo s poručnikom?! Jebo poručnika!
Ima ih vojska pun kurac, nego štura
Bešte noge posra vas guzica a on sad
Da se pravi a godišnjica je i da ne kaže
Ništa i da ga lepo gazda tu prikolje
Evo tu nek ga seče posred vrata
Da crknem ko besno pašče, dneurlam,
Dneurlam gazda, dneurlam gazda,
Pomagaj!

Teftanje na dugme

Svako ima šta da krije
I niko nema šta da krije
Igra senki
Za lakoverne
Optužnice se pišu
Dok nastaju statusi
Optužnica se piše
Dok se misao kuva
Crna lista
Se sama sastavlja
Policajska država
Hrani se iskrenošću
Neupućenih podanika
Teši kukavice
Deprimira cinkaroše
Teftanje na dugme
Policajska država 3.0
Znamo šta ste
Radili prošlog leta
Kompjuter je fašista
Svaki čet je
Ispovest lajavom popu
400 000 pristupa
Bazama podataka
Nema rumunskog scenarija
U kineskoj drami
Sa prepoznavanjem lica
Na kamerama

Manje bezbedno

Više bedno

Trepni ako te prate

Svi blinkaju ko semafori

Malo C4 neće rešiti

Ali može utešiti

Srce tame

Krstariš kroz crno srce Balkana
Ne vidiš ni drum ni sebe
Samo hramovi pod svetlima reflektora
Rade non stop
hipermarketi za izgubljene duše
obesite se na neonski krst
samo pravo
i reklame multinacionalnih divova
korporacije materije i uma
nisu svetionici
ne prodaju ništa
ne nude ništa
one kažu:
tu smo
i bićemo tu večno
Purina, Coca Cola, H&M, Marks&Spencer,
I negde u tmuši,
Svetla gradova u kojima
Sagorevaju ljudi,
Daleka kao sazvežđa
Koje oko teleskopa
Još nije dotaklo.

HOMAGE LJUBAVI

Ljubi me polako

Počni da me ljubiš polako
Nadoknadi propušteno vreme
Učini nemoguće
Počni da me lomiš tako
Između dva poljupca
Znam da hoćeš
Ostaću isti ako
Učiniš tako
Kreni da me voliš
Žestoko
Trajaće kratko
Uvek je tako
Obori pogled
Kad prođeš pored mene
Mada znam u pod ću
Gledati samo ja

Neka traje

Hajde da radimo
nešto konkretno
Neka traje mnogo duže
Nego ova pesma
Neka traje
Nekad pod kuhinje
Pukne ispod nas
Uzeću te
I vratiti nazad
Samo da bih te
Ponovo uzeo
O osećanjima
Možemo uvek
Ovi se sati
Kradu od klinaca
Posla
Serija
Jamie Ollivera
Ovi sati
Produžavaju život
Ovi su sati
Umetnost i alkohol
U ovim satima
Se stvara
I gubi razum
Neka tvoje ruke
Budu tamo gde su sada
Tvoje usne
Neka tvoje usne budu tamo
Gde su bile tvoje ruke
Neka tvoje grudi

Budu na mom stomaku

Neka moje šake

Grabe

Tvoj dupe

Hajde da radimo

Nešto konkretno

Neka traje mnogo duže

Nego ova pesma

Neka traje, neka traje...

I, šta sad?

Kad bih mogao da verujem

Tvojim očima

Onoliko koliko verujem

Tvom telu

I ritual je tu

I posude su tu

I gde je vino

Tu je i postelja

Izglaçane reči

Izložene na postolju

Da se vide

Da se dotaknu

Da se vide

Da se taknu

I šta sad?

Gvozdena kapija

Potreban je sekund da te zavolim
Potrebne su godine da te upoznam
Potrebna je večnost da bih ti verovao

Ne hvali me
Znam kakav sam-nepodnošljiv
Znam kako izgledam – podnošljivo
Lepa reč je za mene
Gvozdena kapija
Koja ne krije ništa
I ne služi ničemu

"Volim te" je tu
U odsustvu
Boljih reči

Ekspres izbavljenje

Kad si mlad i jak lakše je
Širokim leđima zakloniti iskušenje
A kad si stariji ali ne i star
Sve je teže pogledati iskušenje
A ne ispasti smešan
Očaji propalih veza i odbijanja
Kuljaju na oči
Diskretno onjušiš svoje rame
Zaudaraš na očaj nekoga
Ko će uskoro umreti
A mladost se smeje, prekršta noge,
Popustiće velikodušno
Da budeš rob
Sat ili dva
A onda- zbogom matori!

Zna ona da su karte podeljene
I da si otupeo od poraza
Proživio si tu priču
Dovoljno mlad da budeš ko zmaj
Dovoljno mator da ti je svejedno
Nema u ovome budućnosti
Ali su preprize
Više nego
dobrodošle

Ne dovedi nas u iskušenje
no nam pribavi ekspres izbavljenje!

Princeza iz Hiperboreje

Došla je s dalekog severa
Imala je rešenje za moje probleme:
Postala bi moj jedini problem
Imala je led u oku, grč u srcu
Ožiljak na duši i negvu na umu
Dala je ništa, tražila sve,
Princeza iz Hiperboreje,
Ali zakoni njene zemlje
Ne važe u mojoj glavi
Stalno kajanje, terror suicida,
Totalitarna ljubomora,
Neprosvećeni apsolutizam,
To su bili njeni darovi
Kojih se i Danajaci plaše
I ne razmišljam o njoj baš mnogo
A i kad se setim pomislim:
Zašto?!

Sagrešenje je razrešenje

Puštaš me savim polako, kao droga
Silazim i vidim te prvi put
S kim sam večeras bio? Ne znam!
Blag san je uteha da nije uzalud

Ne znam zašto sam te ponovo zvao
Danas niko ne veruje u razrešenje

I sad se naše reči rukuju kao japiji
Dil je sklopljen, ustajemo, ide se
Očekuješ priču u čast tvoje sujete
Ja dajem hartiju, baklju da prineseš

Ne znam zašto sam te ponovo zvao
Danas niko ne veruje u razrešenje

Kuriri raskida

Koristila je momke kao kurire
Često su raznosili stvari
Od Besnog Foka na severu
Do Mladenovca na jugu

Rznosili su njene relikvije
Vraćali čak i njene poklone
Nisu dizali mnogo prašine
Te stvari nose lošu karmu

Bivši su plaćali svoje greške
Novi su bili uterivači dugova
Ali su novi postajali stari
I naučili tako stvar ili dve

Ali jednom je došao dan
Kad kurira više nije bilo
Ćošak sobe pun stvari
Koje su dodirivali mnogi

Zurila je u trofeje raskida
S iscepanom pozivnicom
Za venčanje u krvavoj šaci
“Kad bi neko došao da ih odnese!”
ponavljala je

Niko nije došao po trofeje
Ali su momci došli po nju
Spakovali je u beli kombi

Homage ljubavi

Jednog dana ćeš slatko
S kiselim osmehom na licu
Cepati svoje ljubavne pesme
I vikati: Moje nisu!

Jednog dana progutaćeš istinu
Oštru ko bodež, ljutu ko biber
Jednog dana ćeš se kajati
Gde si nekad bacao biser

Ako budeš imao sreće
Sačuvaćeš jednu

Jednog dana će ljubavni život
Zaličiti na lošu glumu
Ismevaćeš redom sve one
Koji se u osećanja kunu

Jednog dana što dolazi brzo
Sa zrelošću i sa godinama
Shvatićeš da nema te slike
Samo varka pozlaćenog rama

Osećaj

Nije problem u muzici
problem je u rečima
Nije problem u stapanju
Već kako dodiruješ

Da li su reči vredele
Više ispisane na pergamentu?
Da li reči vrede manje
Ako izlaze iz printera?
Da li reči vrede manje
Ako nisu na odranoj koži?

Ako osećaj te vara
I ako sudi vreme
I nije majstorsko rešeto
Već žrvanj koji drobi sve?
Šta onda?

Bizaran dan za klovn - ribe

Agios Rafail

Pun izbeglica od dosade
Na prisilnom oporavku
Pijemo i povraćamo
Jer tako moramo
To se zove holiday
Teranje na odmor
Izmori do koske
Smori do koštane srži
Na krovu
Nemica narandžaste puti
Kad skine kupaći biće,
S belim prugama
Na ramenima
I suncem netaknutim
Stidnim mestima
Kao klovn- riba
Uzeće je muž
Uprkos tome

Meine liebchen

Gabriella-Klovnijela

Jer tako treba
Na Egejskom moru
Omaž Dionisu i te stvari
A tela su im kompatibilna,
Devojka do mene čita
Kao i ja
Neku knjigu
Da plakne mozak

Nije bitno koju
Sve bestselere
Napisao je ionako
isti pisac,
Mrzovoljni starac
Čita u novinama članak
O brodu punom izbeglica
Potonulom dve nautičke milje
Severozapadno odavde
I mrmlja: ovo je povod
Za revoluciju
Ali revoluciju ne mogu
Podići šuplji ljudi
A onda mi uputi
Onaj lažno pravednički,
A u suštini rzilački pogled,
Optužuje me
I sad moram da se kajem
Dobro je to, pokajati se,
Čak i onda
Kad uopšte nisi kriv
Pogotovo tada,
Za svaki slučaj

Uglednica

Ona drži predavanje
Ne budi takvo derište
Ona je izabrana od sudbine
Osmo koleno slavnih
Njena reč je Razum
Pravedna i majčinska
Svaka rasprava prestaje
Jer ne vidi potrebu
Troši vreme dragoceno
Al postoji još jedan trač
Jedva čeka da opriča
Efemerije ovog sveta
A kontakti
Those precious contacts
Nikad ne lete
Iz njene ladice
Ona je direktni kanal
Do modernih bogova
Prvosvštenica
Sreće miljenica, Božja ugodnica
I uglednica
Sa alfa-mužjakom na ti
Sa životom-izrazito
Opasna je, ali ne na dobar način,
Nametnula se, ničim izazvana,
Centar periferije
Služenje njoj je služenje ideji
Zgrabi pa nagrabi, što ti nisi,
Vidiš da je logično

Vidiš da je praktično
Da te vodi biće banalno
Za koje izvan bare
Pune krokodila
Postoji *Terra Incognita*
Izvan mere sopstvenog želuca
Izvan savršenog terena
Ne postoji ništa
I nema nikog
Što može naseliti
Njenu prazninu
Pesak, dosada i strah
Uspeh kao soba
U aerodromskom hotelu
Minibar je zaključan
Nema pilota *Qantasa*
U sterilnoj postelji
Mogla bi ali neće
U tome je moć

Prošetaj se kroz moje snove

Prošetaj se kroz moje snove
Ako su ti noge dovoljno brze
Prošetaj se kroz moje snove
Ako su ti oči dovoljno oštre
I seku kroz jezu
Prošetaj se kroz moje snove
Gola kao život
Prošetaj se kroz moje snove
I moli Boga da se tamo ne sretnemo
Neću pevati utešne laže
Baš kao i na javi ali, bez obzira na to
Prošetaj se kroz moje snove
Obilazak je besplatan

Ostrvska

*I wish I wish, but I wish in vain
I wish to have what I cannot have
I wish I have my heart again...
(Love Is Teasing, irski tradicional)*

Ako sam ostrvo
Ja sam Irska
A ti si Velika Britanija
Bez Velsa, Škotske, Kornvola
Mančestera
Samo Londonski Siti
I okolina
Plus Downing Street 10
Nemaš prijatelje
Samo interese

Mura bhi tu mo ghra²
Mo teanga ni hea cailte

Mogu da pevam i pričam
Čitavu istoriju
Ti ćeš uvek želeći jedno:
Da električnu harfu
Razbiješ o moju tvrdu glavu
Znam te!

Gadno je more
između nas
mutnosivo i divlje
kao moje oči

² Iako si bila moja ljubav, moj jezik nije zaboravljen, irski

Snaporaz

Moj je muzej svaki hotel
Moj je spomen svaki krevet
Vi ste tako fini čisti
Vi tamo nikad ne bi išli
Ja znam dobro ko sam
Sa sobom nemam problem
Ja sam banalan
Jer sam virilan

Zovi me, chiama me
I neće biti kao pre
Kabare je zatvoren,
Le cabaret est fermé
Život je striptiz
Koji niko ne plaća

Moj je muzej svaki hotel
Moj je spomen svaki krevet
Ja sam postao patetičan
Jer sam imao šta da pokvarim

Neko

Bežiš od pesme

Da bi te stigla

Iscepana

Čistiš se

Odlazući poroke

Za smiraj dana

Bolestan od muzike

Udaraš zombi akord

Među prstima držiš

Ukletu paru

Pališ sledeću

Tamo gde piše:

“Ovde ugasi

Svoju poslednju cigaru”

Gubiš svoje stihove

Nije šteta

Jer nisu pravi

Cediš svoje

Najbolje stihove

Publika je tu da ih zaboravi

Danas treba biti niko

Da bi postao neko

I od svega si na klik

I svetlosnim godinama

Daleko

Mogli smo da budemo ljubavnici

Izašla si iz kluba
Krenula prema reci
Čuo sam i video te korake
U mojim snovima
Nisi me primetila
Bio sam tu danima
Ubijao tremu pivom
Ubijao sam sebe
I vaskrsao bih
Sledeće več
Potpuno bezveze
A znao sam
Mogli smo da budemo ljubavnici
Da nije bil ostarijih
Da nije bilo drskijih
A ti si plesala
Kako si i otišla
Sama
I sela na klupu
Pustila heksagonalna čudovišta
Da zaplešu u tvojoj krvi
Ispod svetiljke
Sa crknutom sijalicom
Bila je zora
A Sava je bila veo
Boginje Lade
I kad sam ti
Spustio ruku na rame
Ti više nisi bila tu
A mogli smo da budemo ljubavnici